Д-р Врабчев, откакто съкратиха мъжа ми, не сме правили секс. Той все отказва. Сигурна съм, че ако го навия, ще му олекне и ще живне малко, но не и не. Само вика, крещи, обижда мен и децата, а това ме потиска още повече. Как да постъпя и да го накарам да стане предишният мил и грижовен съпруг?
Диана

Здравейте Диана,
Най-напред Ви моля да не избързвате. Навивката ще я оставим за най-накрая. Когато ще се действа вече практически. А за началото на разговора ни -ще поразсъждаваме малко теоретически. И първото нещо е следното е стратегическо. От Троянската война насетне няма крепост, превзета отвънка. Примерът с прословутия троянски кон на Одисей от Итака е актуален и до днес. Ще рече, че ще се действа много внимателно и ще се пипа, както е казано с памуче. Защо това? Защото съпругът Ви е мъж. А мъжете още от малки момченца не обичат да губят. Защото те са възпитавани така, винаги да побеждават, да вземат и винаги да са първи и винаги да не грешат, защото са безгрешни по принцип. Защото са мъже. И винаги те да са прави - защото са мъже. А недай си боже, ако са в критична за тях ситуация - този техен неуспех да са коментира от близки, роднини и познати. Тогава не хубаво да си около тях, защото всичко им е криво. А недай си боже, ако пък някой близък до тях ги окуражава или още по-лошо - да ги съжалява. Тогава кризата в тях се задълбочава. И сякаш няма изход, и сякаш няма лекарство. На пръв поглед те се отказват от всичко, дори от секса. Дори и от секса. Но това е на пръв поглед.

И сега най-важното - за бон-тона в къщи. Лекичко го помолете, ей така съвсем непринудено, да си поговорите с него двамата за това, което се случва не само с него, а с всичките нас по време на тази криза. Разбира се, че всички губим, няма как. Но губим различни неща. Най-вече работата си и чрез нея сигурността за нашия екзистенц-минимум. Ще рече своята икономическа сигурност в нейната долна граница. И това, че и той е пострадал в никакъв случай не той е причината за това. Този първи разговор с него - дотук. По-нататък помислете за това като как да прекарате някоя събота или неделя всичките заедно - вие той и децата. Като идея, да отидете да разгледате зоологическата градина, или на цирк или да посетите като излет някое кътче в природата, където децата да се наиграят до насита. В никакъв случай разговор на тема криза. Накрая, след като настъпи вечерта, след такова „приключение извън дома", ей така му подхвърлете думите, че сте една много щастлива жена, и като майка и като съпруга, тъй като имате най-скъпото за Вас в живота Ви – децата, които той Ви е направил. А още повече сте щастлива, защото тези деца направо са му одрали кожата. А когато си лягате вечер никога не забравяте да го целунете и помилвате за лека нощ! Сутрин -при събуждане го наричайте „моето слънчице" и пак го целувайте. Тръгвайки на работа преди да излезете от къщи го помолете да свърши това онова, което досега и двамата сте отлагали. Важното той да бъде заангажиран и да не му остава време за неприятни мисли. А когато пък липсват мотиви за ангажираност, казвайте му, че във всяко зло може да е и за добро. Ето сега той ще си почива от тежкото напрежение преди. И още, че най-важното за Вас е той самият, но да бъде жив и здрав за самата Вас. Ето така, по този начин вратите на крепостта на неговата личност са вече отворени и троянският ви кон е вътре. Сега е вече време за така наречената навивка. Ала стъпка по стъпка. В началото пък двамата с него я на театър, я на концерт, я заедно на маса за по едно кафе или бира или по едно питие. Тогава разговори само за хубави неща, да речем ако се падне от тото в кой световен курорт да посетите. Може би това да Ви се струва смешно и несериозно, но това отключва мечтите. А те, мечтите са вярата ни в живота ни. И са най-доброто лекарство за всичко лошо, което ни се случва в този наш труден живот. Започнете ли да мечтаете заедно, особено той, всичко е наред. Чак тогава след една такава вечер пълна с мечти и спомнена романтика, от първите дни на вашата любов, вече може да действате, ама съвсем пряко. Защото крепостта е вече превзета. Вече не губете и миг. А направо атакувайте, атакувайте направо. Вземете го, вземете го в обятията си, в целувките си. Вземете го в милувките си, в устните си, в сърцето си. И той ще бъде толкова много Ваш, колкото Вие ще бъдете много негова, ама много. И вечерта заспивайки до вас, този изнервен и подтиснат Ваш съпруг, на сутринта и следа няма да има от него. Вече отново ще е милият и грижовен, какъвто Вие познавахте отпреди. И още нещо в него пак ще се събуди самочувствието на победител, който не сама понася трудности но и побеждава. Защото е мъж! И без никакво колебание считам, че след като блеснат очите му с тази светилна на амбицията, той сам ще излезе от това подтиснато и раздразнително състояние и сам ще си реши проблемите. Ала аз ви моля да не забравяте за тактиката си на сексуалните си въжделения спрямо него. Защото тя занапред ще му дава крила. Тъй като отново ще се почувства нужен и желан!

И в края на краищата какво? Криза. Да, ама тя вече ви е сплотила още повече. И сега Ви е накарала отново да се преоткриете не само като съпруг и съпруга, като мъж и жена, но и като любовници. Любовници, презаредили своите чувства и желания. А те сега Ви носят нови и непознати страсти, разчупили изневиделица скучното битие на брака Ви досега. Дано!

Иначе ето ви една среща с една любовна балада, сътворена от поетесата Светла Стайкова от град Гълъбово. Чуйте я само:

ДА СЪМ ЩАСТЛИВА

И тъмната ти страна
Да е розова...
Посках го вчера,
Когато пихме кафе
С мляко, слънцето
Се опитваше да падне
В чашата - меко,
Бяло слънце,
Ние разплитахме
Сложността на капризни
Ребуси и живи уравнения,
Въпросите -надрусани
С приливи и отливи,
Всяко падащо листо
Беше драма.
Имахме нужда от малки
Топчици силен въздух,
Запетеайки, скоби
И разни други чудеса.

Да си поделим мъглите,
Абсурдните зимни
Водопади, да съм
Щастлива като момиченце,
С вълшебна пръчка
Да поискам и тъмната ти
Страна да е розова,
Много розова...

Може, бих рекъл аз. Всичко може, когато се мечтае. Всичко!

И накрая една песен на Владимир Висоцки, изпята през 1967 на любимата му жена, французойката с руски корени Марина Влади. Песен, посветена на тяхната красива и впоследствие трагична любов.

{youtube}_G8Q1JgmJBs{/youtube}

д-р Илия Врабчев, сексолог-психотерапевт